ГОДИНА XLIV — ЦЕТИЊЕ, субота 27. јуна 1915. — БРОЈ 32.

Ц И Ј Е Н А:
За Црну Гору на годину 8 перера, на по године 4 перера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перера, на по године 6 перера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима с моу годишњим и полугодишњим роковима и долаже у напријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, *Journal Officiel*, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, *Cettigné, Monténégro.*

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само **Администрацији „Гласа Црногорца“** на Цетиње.
Дописи се шаљу **Уредништву** — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу **Администрацији** и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по **4 паре**, гармонд слова **6 пара**; цицеро слова **8 пара** — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се **1 перпер**. — Осим напријед изнешене цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија. — Излази суботом — Одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I
по милости божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде постављамо:

за члана Обл. Суда на Цетињу, Илију Љумовића, досадашњег члана Обласног Суда у Никшићу; и

за члана Обласног Суда у Никшићу, Милоша Ивановића, досадашњег члана Обласног Суда у Бару, — обојицу по службеној потреби.

Наш Министар Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 21. јуна 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ отпутовао је у недјељу у Никшић ради прегледа војске која је на сјеверном, главном нашем бојишту спремна за продужење свога задатка, одакле се у понедјељак вратио на Цетиње, а јуче поново пошао до Никшића.

— Овдашњи Царско-Руски Војни агент г. генерал Н. М. Потапов отпутовао је у недјељу са својом породицом у Русију на одсуство. Господина генерала испратили су многобројни његови пријатељи и поштоваоци, зажеливши срдачно њему и његовој породици сретан пут и сретан повратак.

— Његово Величанство Краљ дао је у суботу у Двору свечану опроштајну вечеру у част г. Генерала Боже Јанковића, шефа штаба Врховне Команде наше војске. На вечеру су имали част бити позвани, поред г. генерала Јанковића, сва господа Министри, дипломатски представник Краљевине Србије са секретаром, господа српски официри из Врховне Команде, војни аташеји и већи број наших великодостојника војног и грађанског реда. За вријеме вечере Њ. В. Краљ је изговорио ову здравицу:

„Господине Генерале,

На растанку са Вама, као са шефом штаба Врховне Команде Моје војске, Ја Вам уз најљепше жеље за Ваше здравље изјављујем Моју искрену захвалност за Ваш неуморни рад. Ви сте у ово вријеме узвишених трудова били Мој одличан сарадник. Ваша мудрост опробаног ратника и војсковође, Ваша вредноћа и родољубиво пожртвовање, стављени у службу Мојој војсци и њеноме задатку, олакшавали су бреме Моје одговорности.

Још једном, срдачна хвала, драги Генерале!

Кад се вратите у Вашу ужу отаџбину, нашу милу Србију, молим Вас загрлите у име Моје сву тамошњу нашу браћу. Понесите свијема од љубљеног Краља, од Његовог драгога Престолонасљедника, Главнокомандујућега храбре војске, од Министра до војника и грађанина, изразе наше љубави, наше вјерности светој заједници и наше ријешености да се боримо јуначки док год не успије наше велико дјело ослобођења и уједињења потлачене браће. Кажите им да смо, послије релативног затишја оружја, сви спремни, наредни и жељни, да што прије опет пођемо против нашега заједничког непријатеља, са којим се ради нашега добра боре наши племенити Савезници“.

На ову здравицу одговорио је г. генерал Божа Јанковић изјављујући у врло срдачном тону своју захвалност према Његовом Величанству Краљу, Врховном Команданту, који је Својом мудрошћу и савјетима предводио и помагао задобивене успјехе на дјелу народног ослобођења. Искрено дирнут племенитом пажњом коју је на сваком кораку сусретао у Црној Гори, од највишег до најнижег, г. Генерал је испио своју чашу са жељом за дуг и сретан живот Његовог Величанства Краља, Врховног Команданта, за славу и нове успјехе Његове храбре војске, и за сретан заједнички рад двију српских Краљевина које су на себе преузеле велико дјело ослобођења и уједињења потлачене браће.

Г. Генерал отпутовао је у понедјељак за Србију, испраћен срдачно и поздрављен од наших Министара, наших власти и грађанства. Један наш капетан био је придан г. генералу на службу.

— Пошто је г. генерал Божа Јанковић позван службеним послом у Србију, Његово Величанство Краљ Господар наименовао је за Начелника Штаба Црногорске Врховне Команде ђенералштабног пуковника г. Петра Пешића, досадашњег помоћника Начелника Штаба.

Кр. Српски Министар Војни поставио је у вези с одласком г. генерала Јанковића за делегата Српске Врховне Команде при Врховној Команди Црногорске Војске г. Петра Пешића, новопостављеног Начелника Штаба.

— У уторак је на Цетиње допутовала депутација скадарских и малесијских грађана свих трију вјера, да се поклони Његовом Величанству Краљу.

Депутација је примљена у сриједу у великој дворници Владина Дома. Дворницу су прије примања испунили наши великодостојници војног и грађанског реда и велики број одличних пријестоничких грађана са госпођама. Пред Владиним Домом била је постројена војна музика. Унаоколо било је много народа. Тачно у 11 часова прије подне појавили су се чланови депутације, срдачно поздрављени. У дворници Владина Дома бијаху размјештени у полукругу у подножју Пријестола. Неколико минута послије 11 часова свирањем химне оглашен је долазак Његова Величанства Краља. Њ. В. Краљ и Њ. Кр. Височанство Књаз Мирко, праћени од ађутаната, ушли су у дворницу, из које се захорило бурно клицање. Краљ је сио на Пријесто, и по томе је приступио испред депутације предсједник скадарске општине и изговорио је кратки топли поздрав, изјавивши Господару захвалност за улазак црногорске војске у Скадар и његову област. Поздрав је био попраћен бурним дуготрајним клицањем депутације Његовом Величанству Краљу и Узвишеном Владалачком Дому, што су прихватили и сви присутни као и силан свијет што бјеше око Владиног Дома. Његово Величанство Краљ захвалио је депутацији и преко ње Скадру и народу његове области на пажњи, па је нагласио да ће црногорска војска у Скадру бити јемство мира, реда и напретка, чувајући свачију част, живот, слободну савјест и имање. Њ. В. Краљ је иза тога сишао са Пријестола и праћен од Њ. Кр. В. Књаза Мирка, а окружен члановима Краљевске Владе, заступником маршала Двора и ађутантима, пришао је депутацији и држао је подужи серкл. Свакојем од чланова депутације Господар је, при представљању од стране предсједника скадарске општине, милостиво пружио руку, веома се љубезно распитујући код свијех о свему, што се односи на Скадар и његову област. Господар је на завршетку свијема депутатима укупно препоручио да живе у миру и слози и да се, без разлике вјере, љубе као браћа. Чланови депутације у више су махова Господару клицали, очарани Његовим милостивим краљевским и топлим очинским пријемом.

Господар је при растанку преко депутације поздравио Скадране и сав народ скадарске и малесијске области, на што су се сви присутни одазвали одушевљеним: „Живио Краљ! Живјела Црна Гора!“

Његово Величанство Краљ и Његово Краљ. Височанство Књаз Мирко вратили су се око 12 часова у Двор уз свирање химне од стране војне музике и уз бурно клицање народа.

У вече је предсједништво пријестоничке општине у „Гранд Хотелу“ дало у част скадарске и малесијске депутације вечеру, на којој су осим гостију били: Министар Унутр. Послова г. Саво П. Вулетић, заступник предсједника општине, одборници и више угледних грађана.

У четвртак у јутро се депутација, срдачно испраћена, вратила у Скадар.

Њ. ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉУ НИКОЛИ
ЦЕТИЊЕ.

Учесници на словенском банкету, који је одржан у Петрограду 18. јуна с највећим одушевљењем честитају Вашем Величанству поновно заузеће Скадра. Већ прије двије године ми смо чинили узбуну у корист Црне Горе против погрјешака дипломатије. Сви смо вазда тврдили да ће Ваши орлови поново доћи у центар старе Зете. То је сад извршено за сва времена. Ура. Црној Гори и њеном Господару, покривеном чашћу и славом оружја!

Предсједник *Глински.*
Секретар *Башмаков.*

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 10 јуна. 8. јуна пред вече водила се краћа артиљеријска борба према острву Оградини на Дунаву. Једно наше одјељење прешло је на острво Оградину, али ту није нашло противника, јер се овај већ био повукао. При пролазу кроз острво, наши су исјекли неколико разапетих жица помоћу којих се требала да произведе експлозија непријатељских мина. Да бисмо опробали јачину ових мина, ми смо једну запалили. — Краљ. Срп. Пресбиро.

Крагујевац 14. јуна. 11. о. мј. послије поноћи, непријатељ је отворио јаку митраљешку и артиљеријску ватру на острво Оградину и под заштитом те ватре искрцао се на западни врх овог острва. Наша посада потпомогнута нашом артиљеријом и митраљезима водила је с непријатељем борбу цијелог дана до подне и успјела да непријатеља протјера са острва. Заробљена су 24 војника. — К. С. П.

Крагујевац, 15. јуна. Око 3 часа изјутра, једно наше одјељење успјело је да пријеђе Саву и да се искрца на Мишарску Аду источно од Шапца. Наше одјељење је на јуриш бајонетом и бомбом заузело Аду. Заробили смо 1 официра и 134 војника од којих 18 рањених. Нађени су погинули на Ади 1 непријатељски официр и 12 војника. — К. С. П.

Ниш, 15. јуна. Данас на Видовдан била је у нишкој Саборној Цркви св. архијерејска литургија. Послије литургије био је парастос свима изгинулим борцима за народну слободу од Косова до данас. — К. С. П.

Ниш, 17. јуна. Из Француске је стигла тужна вијест да је Гастон Гравие, лектор биоградског универзитета, положио свој живот за одбрану своје отаџбине. Србија у њему губи једног искреног пријатеља, који се нарочито посветио изучавању српског питања. — К. С. П.

Ниш, 24. јуна. У суботу 27. о. мј. у 11 часова прије подне одржаће се у овдашњој саборној цркви свечани годишњи помен Николају Хенриковићу Хартвигу, бившем царско-руском пуномоћном министру и изванредном посланику на Српском Двору.

Истога дана и у исто вријеме г-ђа Хартвиг приређује своме супругу помен на биоградском пољу. — К. С. Пресбиро.

Софија, 11. јуна. Бугарски посланик у Цариграду Др. Колушев који је био дошао у Софију да поднесе извјештај, вратио се у Цариград. — К. С. П.

Цариград, 11. јуна. Султан је данас оперисан. Љекари су извадили два камена из бешике. Операција је трајала три четврти сата и потпуно је успјела. — К. С. Пресбиро.

Париз, 12. јуна. Број њемачких заробљеника до 1. јуна у предјелу Фехта износи 25 официра, 43 подофицира и 638 војника. — К. С. П.

Париз. 14. јуна. Један њемачки авиатичар бацио је двије бомбе на Сен-Диe: једна жена је убијена. — Хавас.

Париз, 15. јуна. Дан је прошао релативно мирно на читавом фронту.

Водила се артиљеријска борба сјеверно од Сушеса, Невила и Рокленкура.

Између Оазе и Ене наставља се артиљеријски двобој у нашу корист.

У Аргони, на Хо-де-Мез и на колонским шанчевима, Нијемци послије свога ноћашњег неуспјеха нијесу обнављали своје нападе.

У јутро 14. јуна, један наш ваздухопловац бацио је са успјехом 8 бомба на сміестишта Цепелина у Фридрисхафену. Ради тога што му се покварио мотор, авиатичар је био приморан да се спусти код Пфуна али му је пошло за руком да пријеђе на швајцарско земљиште код Рајнфелда. — Хавас.

Рим, 15. јуна. У колико се развијају војне операције, врховна команда предузела је погодне мјере да успостави живот на освојеном земљишту и да помогне становништво исцрпљено овим дугим ратом. Ове мјере предузете су већ у 70 општина које смо заузели. Свуда се дијеле животне намирнице, јер по извјесним мјестима животне намирнице су претјерано скупе. У понеким општинама брашно се продаје по невјероватну цијену од 400 круна за 100 кила. Италијански новац свуда се прима и тражи, док је аустријски претрпио невјероватно побијање. Осјећање повјерења све се више шири и предлог владин да даде породицама војника који су позвани под аустријску заставу, ону исту субвенцију која је давана под старим режимом, — примљен је са великим задовољством. — К. С. П.

Париз, 16. јуна. У околини сјеверно од Араса, наставила се канонада посљедње ноћи сјеверно и јужно од Сушеса и сјеверно од Невила. Захваљујући пјеша-

дијској акцији, напредовали смо на путу из Ангра у Аблен.

У Аргони и Багатели, водила се без престанка борба бомбама.

У Вожима Нијемцима је тренутно било пошло за руком да потисну наше предстраже код Перта и Мецерала. Одмах изведеним противнападом повратили смо један дио изгубљеног земљишта.

На осталом фронту ноћ је протекла мирно. — Хавас.

Париз, 18. јуна. У Дарданелима, послије посљедњег нашег успјеха, француске трупе су изводиле само поједине акције у циљу консолидовања и проширења наших тековина. Французи су заузели више нових шанчева и ископали лагуме који вежу освојена утврђења са старом линијом коју смо раније држали. Одбијено је више непријатељских противнапада.

14. јуна лијево британско крило, потпомогнуто нашом артиљеријом, постигло је велик успјех. Послије интензивног бомбардовања, Британци су освојили на јуриш извјесне тачке турских линија, напредовало око 500 метара и са својим крајњим лијевим крилом заузело врх Критије, заробивши 180 војника. Непријатељски противнапад прошле ноћи одбијен је. Турски губитци су знатни. — Хавас.

Париз, 18. јуна. На обалама Изера и сјеверно од Араса било је артиљеријске акције.

Дан је протекао на миру између Оазе и Аргоне.

У Аргони, послије тродневног прекида бомбардовања, Нијемци су напали наше положаје између пута од Бинарвила за Фур-де-Пари. Два пута су били одбијени, а трећи пут им је пошло за руком да заузму неке дјелове наших линија према Багатели, док су свуда на другим мјестима били одбачени послије жестоке борбе.

Било је бомбардовања на фронту сјеверно од Вердена, у шуми Аји и у околини Мецерала. — Хавас.

Париз, 19. јуна. Дан је протекао релативно мирно.

Сјеверно од Араса било је ипак врло жестоке канонаде.

Пред Домпиером, један наш лагум испретурао је дијелове непријатељских утврђења.

Потврђује се да се водила жива канонада на фронту Ене.

Нијемци су нападали 17. јуна на путу од Бинарвила за Фур-де-Пари с крајњим упорством, у намјери да пробију наше одбранбене линије. Они су само зато ушли у наше предње шанчеве, што су ови били разорени метцима великог калибра и што су употребљавали метке са загушљивим гасовима. Непријатељ је био заустављен, благодарећи чврстини наших друголинијских утврђења. Пошто га је одмах одбила противнападима, наша пјешадија која је заузела положаје на фронту удаљеном 200 метара од разорених дијелова прве линије, наставила је борбу с непријатељем. Наша артиљерија је одмах зауставила два нова њемачка напада.

Водио се артиљеријски двобој у околини шуме Аји и Флиреа и шуме Ле Претр.

У Вожима иза бомбардовања нашег фронта код Лангенфелдкопфа и Хилгенфирста, непријатељ је извршио два напада који су били потпуно одбијени. — Хавас.

Мудрос, 19. јуна. Француско службено саопштење гласи:

Послије енглеског успјеха у Дарданелима од 15 јуна, Турци су више пута покушавали јаким противнападима да поврате одузете им положаје, али су били одбијени са знатним губитцима. — К. С. Пресбиро.

Петроград, 19. јуна. Главни Штаб Главнокомандујућег саопштава:

Преко дана 17 јуна сјеверно од Прасниша и идуће ноћи у рејонима Шавли и Рационж одбили смо њемачке локалне нападаје.

На лијевој обали Висле, непријатељ је у току дана 18 јуна изводио бесплодне нападаје на фронту Сјено—Јусефов.

У правцу Љублина, непријатељ се налази с нама у контакту дуж ријека Вижнице и Пора.

Између Вепра и Буга непријатељ продужава да напредује у сјеверним и сјевероисточним правцима.

У рејону сјеверно од Замостије, било је упорних борба између заштитница.

Један пук пруске гарде који је био освојио село Жуков, био је из њега избачен нашим противнападом.

На фронту Сокол-Галич, непријатељ је 17 јуна и читаво прије подне 18 јуна изводио многобројне нападе које смо већином одбили, нанијевши непријатељу тешке губитке. У току наших противнапада заробили смо више од 2000 војника са више митраљеза. Али ипак јужно од Рогатина, знатне непријатељске снаге успјеле су пред вече 18 јуна да се одрже на лијевој обали ријеке Гњила Липа.

На Дњестру нема промјене. — Вјестник.

Париз, 20. јуна. Било је врло живе канонаде читаву ноћ на многим тачкама фронта, нарочито сјеверозападно од Ипра, Сушеса, Вернеја и сјеверно од Ене. Послије жестоког и непрестаног бомбардовања, непријатељ је око 2 сата напао наше положаје на путу од Аблена за Ангр и сјеверно од пута за Бетин. Нападај се свршио с потпуним неуспјехом.

Код Лабоазела, једна наша мина разорила је истакнуте радове непријатељских утврђења.

У Аргони наставља се врло жестока борба читаву ноћ. Један напад који су Нијемци покушали извршити уз помоћ великих справа за бацање бомба као и бомба са загушљивим гасовима, био је одбијен.

Код Кар-Резерве у шуми Ле Претр, Нијемци су напали послије жестоког припремања артиљеријом али су били одбијени ватром наше пјешадије. — Хавас.

Париз, 20. јуна. На читавом фронту од Изера до Аргоне, јавља се само за артиљеријске борбе, нарочито у околини Кеневира.

У Аргони послије врло жестоког бомбардовања, непријатељ је у јутро покушао да изврши нови општи напад на путу од Бинарвила. Послије врло упорне борбе, ми смо одржали све своје положаје. Синоћ су Нијемци, послије крајње жестоког припремања артиљеријом, извели низ напада од којих су два прва била одбијена, а у трећем нападу задржали се у једном нашем утврђењу. Јутрошњим противнападом повратили смо све своје положаје које непријатељ и даље жестоко бомбардује. — Хавас.

Париз, 20. јуна. Борба се наставила читаве ноћи у Аргони са истом упорношћу. Одржали смо све своје положаје и нанијели смо непријатељу врло велике губитке.

У околини Мецерала одбили смо два нова нападаја против наших положаја на главицама које леже источно од села.

На другим дијеловима фронта канонада је била врло активна из свих калибара. Метци који су пали на Арас, изазвали су неколико пожара које смо угушили.

Бомбардовали смо са успјехом станице Зарен, Ланжмарк и њемачке батерије у Виамиу и Борену. — Хавас.

Берлин, 20. јуна. Званично њемачко саопштење гласи:

Јављају да су дјелови наше флоте, враћајући се са извиђања и пловећи раштркани између Готланда и Виндаве, били нападнути 19. јуна око 6 сати од руских оклопњача. За вријеме мјестимичне магле развиле су се посебне борбе у којима су наше слабе снаге покушале да довуку непријатеља у крајеве својих потпорних тачака ради озбиљније борбе. За вријеме тих посљедњих борба у шведским водама, једна ратна лађа, погођена са више метака, да не би била потопљена морала се насукати на обалу код Естергардиа на Готланду. Имали смо 21 мртва и 24 рањена. — К. С. П.

Париз, 20. јуна. У Дарданелима, послије успјеха који су извојевале британске трупе 15 јуна, Турци су покушали да изврше противнападе на освојене положаје, али су били одбијени са знатним губитцима.

17 јуна освојили смо једно непријатељско утврђење у облику четвороугаоника који је састојао од шест линија узастопних шанчева. Терен је покривен непријатељским љешевима. Противнапада није било. — Хавас.

Хавр, 20. јуна. Белгијско саопштење од 17. јуна:

Непријатељска артиљерија бомбардовала је од времена на вријеме околину Вулпена, Рамскапеле, Инервиса, Шефалжендерка и земљиште јужно од Диксмида, као и Сен-Жак, Капелу и околину фора Кнок, Рененш и Мазон-Пасер.

Белгијска артиљерија успјешно је одговарала противничким батеријама и растјерала више непријатељских коњаничких група. Поменути фор Кнок који лежи на притоку Изера Ипердеку, није стално утврђење као што се тврди. — Хавас.

Петроград, 20. јуна. Главни Штаб Кавкаске војске саопштава 18. јуна:

У правцу обале водио се артиљеријски двобој. Наш торпиљер измијењао је неколико метака са турском артиљеријом.

У правцу Олтиа, непријатељска офансива јужно од Карадага одбијена је.

У рејону Карадербента наше трупе су освојиле висове западно од села Ајдаркома.

Јужно од Авбазака Турци су одбачени према кланцу Шарјандас.

У правцу Ревана било је артиљеријског двобоја.

На осталом фронту без промјене. — Вестник.

Петроград, 21. јуна. Саопштава се из овлаштеног извора:

18. јуна, крстарице „Рурик", „Макаров", „Бојар", „Богатир" и „Олег", враћајући се са операција у јужном Балтичком Мору, у дубокој помрчини око 8 сати у јутро срели су између Готланда и Курландске обале непријатељску ескадру коју су сачињавале једна лака крстарица типа „Аугсбург", једна крстарица за полагање мина типа „Албатрос", и три ескадрска торпиљера.

Наши бродови су одмах отворили паљбу, трудећи се да непријатељу пресијеку одступницу. За вријеме артиљеријске борбе која је отпочела, непријатељски торпиљери напали су чело наше колоне, али су били одбијени ватром, и торпеди које је непријатељ пуштао, промашили су. Дубока помрчина сакривала је од времена на вријеме силуете непријатељских бродова, спречавајући тачност гађања, али ипак иза пола сата од почетка борбе крстарица типа „Аугсбург" напустула је своју спорију другарицу и користећи се маглом која је постала врло густа, умакла је у правцу? Непријатељски торпиљери обновили су своје покушаје да нападну, али су сваки пут били заустављени жестоком ватром наших крстарица. Да олакшају положај „Албатросу", торпиљери су се служили за вријеме борбе завјесом од дима која је иза себе скривала бомбардовани брод. Око 9 сати у јутро, „Албатросу је понесена метком предња катарка и он је почео обилно да испушта пару, да се лако нагиње у страну, описујући више лукова, и савивши заставе упутио се према обали.

Кад су видјели да се „Албатрос", оштећен, брзо приближава неутралној обали, наше крстарице су зауставиле ватру и „Албатрос" се, кратко вријеме иза тога, бацио на обалу Готланда иза свјетионика Штерхарна.

Послије борбе, ескадра је наставила свој пут према сјеверу, али око 10 сати примијетила је на својој десној страни ступове дима који су долазили од оклопљене крстарице типа „Роон", лаке крстарице типа „Аугсбург" и четири торпиљера.

Наше крстарице су одмах отпочеле борбу која је трајала пола сата. Непријатељске крстарице, погођене у више махова, кренуле су према југу и почеле да се повлаче, док је наша ескадра била нападнута без успјеха од стране непријатељских подморских бродова. Тада је „Рурик" који је завршавао по свом мјесту линију нашег одреда, добио наредбу да нападне непријатеља За 15 минута Рурик је ступио у борбу, нарочито против оклопљене крстарице типа „Роон" и лаке крстарице типа „Бремен" која долажаше, како се чинило, да се придружи непријатељској ескадри, која раније није учествовала у борби против „Рурика". Резултат сјајног гађања „Руриковог" одмах је био очевидан, јер је ватра „Роона" ослабила, пошто од 4 топа и 8 других, једва је један одговорио. У исто вријеме, примијећени су пожари на броду.

Да избјегну опасност која им је касније пријетила, непријатељске крстарице запловиле су пуном паром и нестале пред „Руриком" који их је гонио.

На крају борбе, „Рурик" је био нападнут од једног подморског брода, али без успјеха.

Штете на нашим бродовима су незнатне; немамо ниједног морнара мртвог и само 14 рањених.

Приближавајући се нашим обилама, наш одред и линијски бродови који су му изашли у сусрет, били су дочекани од наших торпиљера да их заштите од непријатељских подморских бродова већ раније откривених са наших осматрачница и наших осматрачких бродова.

Један од ових подморских бродова трудио се да нападне „Рурика", али торпиљер „Вниматељни" напао је на сумарен који га је погодио једним метком у намјери да га пробуши. Ресултат овог противнапада непознат је, али подробним испитивањем откривено је да је „Вниматељи" имао свој доњи дио оштећен и који је свједочио о великој снази нанесеног ударца. — Вјестник.

Петроград, 21. јуна. Главни Поморски Штаб саопштава:

19. јуна у три сата послије подне један енглески подморски брод напао је и бацио у ваздух са два торпеда непријатељски чеони брод типа „Дајчланд." — Вјест.

Париз, 21. јуна. Дан је био обиљежен појачањем артиљеријске активности, нарочито у Белгији, у околини Невила, Екриа, Рокленкура и на фронту Оазе и Ене. Одговарали смо, гађајући непријатељске шанчеве и батерије.

На десној обали Ене, у околини Супира, Троајона, као и у Шампањи, на фронту Перта и Босежура водила се лагумска борба.

У Аргони, дан је протекао мирније и непријатељ послије неуспјеха својих посљедњих покушаја, није више изводио пјешадијских напада.

На Хо-де-Мез, код колонских шанчева и на хомском фронту наставила се канонада.

У Вожима било је по гдјегде артиљеријске акције код Фонтнела и код Хартмансвилера. — Хавас.

Рим, 22. јуна. У Карнији, Аустријанци су изводили са великом жестином своје нападе, али су били одбијени, оставивши на бојишту много мртвих и рањених са 500 војника које су Италијани заробили.

Дуги возови који возе аустриске рањенике путују непрестано од села Постојне (Аделсберга) према Љубљани. — Нар. извјештај.

Париз, 22. јуна. Било је доста живе артиљеријске акције у Белгији у околини Ниеопора и на фронту Стенстрата, као и у сектору сјеверно од Араса.

На десној обали Ене код Песиа, наставила се лагумска борба.

У Аргони се водила борба бомбама без пјешадијске акције.

На Хо-де-Мез и у Вожима обична канонада. — Хавас.

Петроград, 23. јуна. Главни Штаб Главнокомандујућег саопштава:

У околини Едвабна, 21. јуна, Нијемци су произвели без успјеха експлозију двају лагума, а затим су на мјесто експлозије управили очајну ватру. Сутрадан су наши сапери бацили са успјехом у ваздух њомачки лагум, што је поново изазвало жестоку непријатељску ватру.

У правцу Љублина, непријатељ послије упорних борба од 21. јуна напредовао је на фронту између Вепра и западног Буга, као и на обали поменуте ријеке између села Мрилова и вароши Сокола 20. и 21. јуна у јутро, али је био одбијен. Овдје смо заробили неколико стотина војника.

Узводно од Буга од Сокола према Галочу и на Дњестру без промјене. — Вестник.

Петроград, 23. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 21 јуна:

У околини обале препуцавање.

У рејону Карадербента, западно од села Арбарика наша коњичка извидница напала је два ескадрона суварија који су, обузети паником, побјегли и повукли за собом пјешадију.

На осталом фронту без промјене. — Вјестник.

Петроград, 24. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 22. јуна:

У обалском рејону водио се артиљеријски двобој. Руски аутомобилски брод потопио је једну турску једрењачу.

Јужно од ланца Карадага, руски одред је наишао на непријатељске снаге у јачини од једног пјешадијског пука са артиљеријом, митраљезима и са два ескадрона суварија.

Руси су их напали, потисли их и нанијели им велике губитке.

Западно од Ахилавата, Турци су покушали да предузму офанзиву против руских трупа заштитница. Ова офансива није успјела.

На осталом фронту без промјене. — Вјестник.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Проф. Јован Николић. На Цетињу се је 23. ов. мј. преселио у вјечност стари и уважени проф. у пензији Јован Николић.

Пок. Јован је рођен 29. августа 1848. године на Чеву у племену Војинићском. Средње образовање свршио је са одличним успјехом на Цетињу и као такав изабран је за државног питомца и послан на даље школовање у Русију, гдје је 1876. године такође свршио са најбољим успјехом Духовну Академију, послије чега је пошао да слуша предавања на Филозоф. Факултету у Паризу, гдје је остао двије године, а послије се повратио 1878. тодине у своју домовину, у којој је био плануо устанак за ослобођење браће из Босне и Херцеговине. У рату је био секретар Главног Штаба. Послије рата постављен је за професора Бог. Учитељске Школе и Гимназије, и ту је дужност вршио савјесно и марљиво све до 1896. године када је постављен као добар познавалац француског језика, за државног политичког комесара на Андријевици према Турској, на чијој су онда граници били чести нереди и гдје је покојник много радио и чинио састанке и са турским кајмакамима и вишим официрима само да се до мира дође. Ову је мисију свршио на најбоље задовољство, те је 1900. г. по својој молби разријешен од те дужности и стављен на расположење, а 1902. године у пенсију.

За вријеме његова службовања, као професор, радио је вазда неуморно, вазда напрежући се да што више подијели знања својим ђацима и у опште омладини, која га је много вољела и цијенила, што даје доказа онако лијепи спровод. Покојник је радио на књижевном пољу и много његових радова изашло је у бившим овдашњим часописима „Просвјети" и „Лучи". Пред саму смрт написао је књигу „Живот и дјела војв. Петра Вукотића", у којој је описао вјерно црногорске ратове од 1877., али та књига усљед садашњих прилика није могла угледати свијета.

Покојник је био уредник и сарадник наших листова. Једном ријечи, био је врло мирне и кротке нарави и од свакога љубљен и предусретан.

Послије себе оставио је многобројну фамилију. Вјечан му помен!

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914/15. год. из Босне, Херцеговине и Боке Которске — у Никшићу упутила су, као што је већ раније објављено, ова г. г. своје прилоге:

(свршетак)

По перп, 1: Марко Радуновић, Саво Рондовић, Мирко Кнежевић, Вукосав Булатовић, Новак Шћепановић, Мигуд Пижурица, Радоје Минић, Грубан Булатовић, Јован Влаховић, Вуко Влаховић, Секуле Јанкетић, Вуксан Мијовић, Матије Рабрен, Радојица Томовић, Радован Поповић, Крца Ђуричић, Љубо Ђукановић, Марко Миковић, Ђуро Ћетковић, Пако Ћетковић, Милош Перовић, Никола Раичевић, Илија Вукчевић, Саво Челебић, Саво Чичеревић, Милош Ђуровић, Филип Кнежевић, Ђуро Марковић, Видак Радуновић, Марко Радуновић, Зеко Вуксановић, Вукосав Ракоњац, Васо Поповић, Сретен Павловић, Крсто Кнежевић, Милош Рондовић, Гледо Вуковић, Иван Цвијовић, Милош Остојић, Гајо Војиновић, Раде Перуничић, Милош Чабаркапа, Мићо Потпара, Јован Вуковић, Перко Бујиша, Василије Тањевић, Раде Тешовић, Раде Ивановић, Бошко Лакетић, Бошко Јеловац, Новица Ђуковић, Милија Марковић, Милан Голубовић, Станиша Јовић, Милосав Соковић, Милинко Ћачић, Новица Бошковић, Новак Сошић, Милосав Нишавић, Богдан Маријановић, Радун Лалић, Ђуро Јеврић, Зарија Зечевић, Радивоје Крушчић, Јакша Булатовић, Милета Булатовић, Марко Драговић, Перута Жугић, Иван Бојић, Милош Чепић, Миладин Шуковић, Јаков Кљајић, Радош Кујовић, Микоња Јекнић, Михаило Тодоровић, Сава Томић, Миливоје Марковић, Раде Баошић, Вукадин Булатовић, Милутин Влаховић, Мијајло Драшковић, Бајо Драшковић, Новица Мијоменовић, Радисав Симовић, Вук Живковић, Милосав Драговић, Иво Поповић, Радован Булатовић, Раде Влаховић, Саво Бошковић, Милосав Крговић, Ђуро Фуштић, Милија Фуштић, Милан Зиндовић, Ђорђије Томовић, Бошко Журић, Вукадин Крушчић, Иван Томашевић, Радован Ђилас, Шпиро Кнежевић, Радојица Тодоровић, Никола Стојановић, Милан Головић, Милосав Раичевић, Бацо Бојановић, Илија Рацковић, Митар Вукчевић, Лазо Пејовић, Бајо Кнежевић, Ђуро Вукчевић, Томо Пејовић, Шањо Голубовић, Илија Марковић, Никола Радоњић, Перо Радуновић, Ристо, Божо, Васо, Ђуро Радуновићи, Марко Думовић, Миладин Вуковић, Крсто Ашанин, Илија Ашанин, Ристо Баковић, Драго Баковић, Јосиф Пупољић, Лука Нововић, Милинко Рондовић, Радивоје Перуничић, Милан Голубовић, Вучић Потпара, Сава Тешовић, Мирко Шљивовић, Јосиф Мрдак, Иван Мрдак, Станко Даниловић, Илија Гордовић, Маријан Томић, Василије Пуповић, Милован Јовић, Бошко Свркота, Павле Бошковић, Богдан Зујић, Мило Василијевић, Мијат Кнежевић, Ђоле Цвијовић, Ралe Лалевић, Јако Ракочевић, Ђоле Адамовић, Вуко Алексић, Драгиша Зечевић, Никола Чепић, Милош Бећировић, Павић Кујовић, Новак Кљајић, Никола Ракочевић, Милош Баошић, Лазар Луковац, Милутин Стојановић, Радоје Вујовић, Тодор Кљајић, Секуле Шуковић, Филип Марковић, Радосав Бојић, Машан Меденица, Милосав Булатовић, Новица Булатовић, Вукосав Перовић, Бошко Дробњак, Лазар Грдинић, Милован Зиндовић, Радојица Врдинић, Видо Крговић, Милета Балшић, Блажо Вуковић, Шпиро Мартиновић, Михаило Мандић, Завоишта Лучић, Спасоје Симовић, Максим Вујисић, Пињо Дамјановић, Саво Драшковић, Мило Ћетковић, Илија, Мило, Васо, Јован, Лука, Јован, Божо, Јанко Ћетковићи, Јован Миликовић, Никола Бојановић, Јошо, Михо, Илија Бојановићи, Иван Радуновић, Саво, Спасоје Радуновићи, Петко Перовић, Малиша Перовић, Нико Петковић, Филип Рацковић, Марко Мило, Симон, Крцо, Петко, Тодор, Саво, Зеко, Саво, Саво Ј. Рацковићи, Саво Раичевић, Пеко, Митар, Павић, Раичевићи, Иво Вукчевић, Никола, Иван, Саво, Спасоје, Јошо, Саво П., Никица, Вукчевићи, Илија Вујовић, Саво Перовић, Никола Кажић, Видо Кажић, Шпиро Марковић, Илија, Живко, Ристо, Илија, Илија П. Марковићи, Петар Бурзановић, Радоје Глобаревић, Јован Глобаревић, Перо Глобаревић, Милош Пејовић, Петар Вукчевић, Јоко, Саво, Лука, Стеван, Новак, Лука, Милош, Саво, Јоко, Лука, Лазар, Петар, Ристо, Стеван, Јован, Марко Вукчевићи, Марко Ћетковић, Митар Радуновић, Јоко, Андрија, Крсто, Божо Радуновићи, Илија Радоњић, Петар Радоњић, Милош Рогановић, Ристо, Радуновић, Марко, Илија, Кићо, Живко, Милош, Блажо, Перо, Милутин, Јоко, Благота Радуновићи, Машо Вуксановић, Лука Думовић, Митар Ђуровић, Милош Ђуровић, Јаков Цвијовић, Мартин Рабрен, Никола Фурунџић, Томо Фурунџић, Јањо Крговић, Никола Драшковић, Нико Ђуровић, Јошо Дамјановић, Алекса Николић, Петар, Вујовић, Лука Мартиновић, Лазар Станојевић, Ђорчин Станојевић, Лазар Бурић, Вучко Милић, Мићун Зорић, Петар Рондовић, Марко Кнежевић, Грубан, Милосав, Фипиц, Станиша, Мило Кнежевићи, Божо Лакићевић, Миња Рондовић, Јован Дуловић, Милосав Нововић, Јован Вуковић, Марко Јушковић, Огњен Кљајевић, Мирко Перуничић, Трајко Џамбић, Милош Кљајевић, Секуле Кљајевић, Мијат Војиновић, Грујица Војиновић, Живко Јосовић, Никола Јакшић, Лука Голубовић, Ристо Перуничић, Вукојица, Никола, Радуле, Милош Перуничићи, Ђено Голубовић, Лауш Цвијовић, Ђенисије Грбовић, Урош Грбовић, Ђорђије Рецић, Максим Џаковић, Петроније Чабаркапа, Новица, Никодин, Пуниша Чабаркапе, Рако Дробњак, Стеван Потпара, Радош Марковић, Никица, Радосав, Никола Марковићи, Михаило Петровић, Обрад, Спасоје, Радуле, Исак, Милић, Млађен Петровићи, Лука Лакетић, Дико Делић, Новак Делић, Станоје Достић, Милан Ћосовић, Манојло, Млађен, Војин Достићи, Иван Гледовић, Паун Алагић, Новица Дамјановић, Алекса Перуничић, Теодосије Перуничић, Вуколе Перуничић, Видоје Тешовић, Маринко Марковић, Сава Сторчевић, Јаков, Драго, Илија Старчевићи, Милован Живановић, Момчило Рончевић, Павле Бошковић Вук Петрићевић, Никола Петричевић, Драгић Ћирковић, Вук Мијатовић, Видак Вуковић, Секуле Станић, Цвијан Јеловац, Милош Зечевић, Миливоје Зечевић, Миле Лисица, Млађен Мрдак, Видоје Мрдак, Игњат Чоловић, Рајкан Крвавац, Божо Анђелић, Милован, Новица, Мића, Јеко, Муле Анђелићи, Миливоје Контић, Василије Ћачић, Јордан Бојита, Милорад Ћачић, Крсто Василијевић, Акица Василијевић, Јевто Палибрковић, Дико Брковић, Раде Грдовић, Нико Дујовић, Вук Марковић, Раде, Јован, Јовица, Комнен, Обрадовић, Илија Радовић, Тодо Радовић, Митар Крсталијевић, Радован Биједић, Триша Ђуковић, Нале Зечевић, Саво Палибрковић, Никола Вучинић, Михаило Крсталијевић, Перко Лучић, Милета Јовић, Мирко Голубовић. Милета Пуповић, Јакша Пуповић, Никола Сврката, Јакша, Радојица Сврковте, Вук Сандић, Радосав Јеловац, Ненад Зујовић, Радосав Зујовић, Грујица Соковић, Владо Пуповић, Раде Поповић, Стево Томић, Стеван Којевић, Мирко Поповић: Нећељко, Гавро Шиљак, Лазар Кушљевић, Лазар Ћачић, Мирко Царић: Јелисије, Мидинко Анђушић, Милован Боровић, Филип Челебић, Михаило Анђушић, Никола Госпић, Радивоје Чепић: Васо, Мирко, Новица Човић, Ђорђије Бојчета, Нећељко Бојчета, Милош Потпора, Тодо Бајчета и Милинко. Стево Василијевић, Алија Златарац, Осман Кочага: Шериф и Ахмет, Бошко Јеловац, Михаило Драгаш, Аћим Кнежевић, Василј Кнежевић, Ђорђије Миладиновић, Никодим Ракоњац, Радош Кнежевић, Мирко Нишавић, Радован Ракоњац, Максо Андрић, Ђорђије Ковачевић, Миливоје Раичевић: Радоје, Милан Ровчанин, Максим Пешић, Арсо Петровић, Тодор Сашић, Лабуд Сашић, Милета Нешавић, Радисав Пековић, Стеван Дангубић, Јован Нишавић, Новица Љујић, Лазар Ковачевић: Лазо, Милосав Рудић, Новица Ровчанин, Јеврем Љујић, Никола Лалевић, Захарије Војиновић, Недо Раичевић, Милутин Ракоњац, Андро Лалевић, Петар Тањевић, Ђуро Шабан, Милован Јукић. Илија Перуничић, Блажо Вујановић, Шћепан Драговић, Бајо Бејовић, Милош Дурковић, Милосав Перовић, Милош Булатовић Дмитар, Никола, Милета, Драгиша, Милован, Стеван, Павле, Бајо, Ђорђије, Миљан, Милија, Милутин, Лука, Илија, Павле, Радуле, Мато, Раде, Милија, Илија, Стеван, Вукота, Милун, Дмитар, Стеван, Миливоје, Јовица Бупатовићи, Ново Јовановић, Пуниша, Мето Јовановићи, Мирко Шћепановић, Шћепан Шћепановић, Радивоје Синђелић, Ниша, Јанко, Новица, Радован, Перо, Периша, Иво, Ново, Ђоко, Петко, Новеља, Милован, Секуле, Перо Драшкоовићи; Рашо Пижурица, Радоје, Маринко, и Симо Пижурица; Милинко, Малин, Вукалица, Мирко и Милосав Јанковићи; Рамо, Живко, Јоваш, Радивоје, Башо, и Рашо Булатовићи; Стеван Вуковић, Радисав Радовић, Периша Шћепановић, Вукашин Шћепановић, Ђуро Поповић, Раде Букилић, Радисав Радуловић, Мијат Јаковић, Драгиша Влаховић, Никола Влаховић, Сретен Драговић, Алекса Росић, Алекса Станковић, Вучета Лазаревић, Вељко и Никола Бајићи, Новак Пушеља, Зуко Туовић, Богдан Јакшић, Милан Синђелић, Машан Крковић, Ђуро, Драгиша, Стојан, Милован, Мушика и Нећељко Шуковићи; Петар и Андрија Кљајићи, Иван Меденица, Милинко Кујовић, Радуле, Михаило и Нећељко Јекнићи; Милија и Радуле Вуксановићи; Тадиша и Глигор Марковићи; Милосав Рнковић, Грујица, Милинко и Радисав Тодоровићи; Сава Рнковић, Мирко Луковац, Р. П. М. Вујо Милајић, Вељко Милајић, Миле, Миљан, Тодор, Милутин, Василј и Радун Шћепановићи; Димитрије и Тале Вујисићи; Тодор, Илија, Пуниша, Мираш, Новак, Мијајло, Радоња, Раде и Перо Влаховићи; Живко Живковић, Бошко Радоњић, Новеља, Радосав, Милун, Ћирко и Перо Булатовићи; Вељко Меденица, Видо Ницовић, Вељко Вукаиловић, Милић, Милун, Шћепан и Видо Ракочевићи; Драгоје Мијатовић, Мирко, Никола, Милован, Милош, Савић, Јован, Саво, Станко, Симо, Вукосав, Блажо, Михаило, Милија и Секуле Булатовићи; Филип Радовић, Димитрије, Милић, Ђорђије, Ристо, Миро, Богдан и Љубица Влаховићи; Благоје, Срдан, Мијат, Јован и Милосав Шћепановић; Ново Пижурица, Мирко Дашковић, Илија Букишић, Вуксан Бошковић, Остоја Шишлић, Јанко и Периша Минићи; Митар Дожић, Бошко Анђелић, Милета и Петар Перовићи, Миливоје Миливоје Мијомановић, Нећељко, Милош, Радојица, Милосав и Пајо Булатовићи; Мијајло Бајић, Никола, Стеван и Спасоје Ракочевић; Раде Марковић, Петар Драговић, Стеван Меденица, Митар Поповић, Радош и Јагош Радовићи; Драгиша Киуковић, Илија Шуковић, Милосав Милошевић, Миливоје Пулетић, Миливоје Новаковић, Божо Радосављевић, Милосав Пушељић, Милета Анђелић, Милосав Јанковић, Павле Томовић, Трипко, Перо, Оташ, Максим и Јован Бошковић; Војин Додејић, Јоко Фуштић, Иван Фуштић, Милован Фуштић, Вук и Ђорђије Рецићи, Нећељко Мрдојевић, Миливоје Рианић, Никола и Иван Рабреи, Радосав Филиповић, Милован Сломовић, Живко, Јован и Радосав Крговићи; Павле Кувојевић, Мијајло и Саво Крговић, Тодор Мавдић, Радивоје Васовић, Андрија Поповић, Јанко Гошовић, Божо Томовић, Радојица Балтић, Вуле и Милић Жарић, Новица Боричић, Јоксим Поповић, Радоје и Иван Крушчић, Новица Лашић, Савић Боричић, Радивоје Боговац, Михаило и Милош Ђукићи, Илија Мишнић, Тодша Шћепановић, Митар Аџић, Ђиро Јанковић, Томо Ковијанић, Павле Даниловић, Ристо Томашевић, Божо Радојевић, Никола и Симо Симовићи, Милован Рубежић, Новак Вуковић, Божо Чобељић, Митар Влаховић, Милосав, Радуле и Милан Ракочевићи; Лазар Томовић, Иван Мартиновић, Милутин, Милинко и Илија Вушовићи; Митар и Јанко Чановићи, Благоје, Симеун и Видак Шурбатовић, Симо, Јаков и Видак Рећеновићи, Живко Перовић, Милета Перошевић, Трипко Шљукић, Вукосав Голубовић, Јован Ненезић, Никола Матовић, Јашо Мусић, Павле Гезовић, Стеван Гезовић, Милутин, Бајица и Зељо Гојковићи, Благота Матијашевић, Милован и Обрен Радовићи, Буко Ђукановић, Аедрија Драгишић, Ђуро Драшћевић, Филип Драшковић, Благоје Радовић, Матије Лалић, Јован Ђурђевац, Милутин Јовановић, Радоје и Лазар Вучковић; Јован Вујовић, Јевто Стојановић, Костадин Поповић, Марко Ћетковић, Лале Мусић, Јовао Чановић.

по 90 пара: бар. Миро Пребирачевић. редови: Бошко Ковачевић, Стефан Цвијовић, Стефан Рећеновић, Аксо Даниловић, Милош Драгићевић.

по 80 пара: редови: Никола Перуничић. Радуле Влаховић, Марко Јовановић, Јосо Крговић.

по 70 пара: водник Нећељко Брковић.

По 60 пара: водник Малиша Поповић; десечари: Вукота Шуковић, Живко Ћосовић, Илија Луковац, Милија Машковић, Михаило Грдинаћ; редови: Владо Јовић, Перко, Маринко, Крсто и Ђока Ђуковићи, Андрија и Перко Мрдак, Ристо Гардовић, Мешо Златарац, Јован Поповић, Мирко Ковачевић, Стојан Булатовић, Мито Шћепановић, Туле и Милосав Шћепановић, Петар Милошевић, Милован и Михаило Јовановић, Радоје Шуковић, Драгиша и Видик Ћетковићи, Бего Кујовић, Вукосав Шуковић, Мијајло Перовић, Грујица, Миле и Лазар Шуковић, Милан Поповић, Милош Меденица, Лазар Бараћ, Мијајло Ристић, Милосав Пејовић, Мирко Крговић, Мато и Мираш Ракочевић, Гигоје Јовановић.

По 56 пара: редов Петар Нишавић.

По 50 пара: водници: Спасоје Мишковић, Мишур Бјелић, Перован Радоњић, Миливоје Рабрен, Панто Аџић, Симеун Влаховић; десечари: Тадиша Гулубовић, Тодор Грба, Вучић Потпара, Никола Куч, Михаило Ђуковић, Вучић Ђурашиновић, Јован и Петко Милошевић, Петко Радовић; редови: Ђиро Томић, Мато и Обрад Грба, Грујица Максимовић, Владислав и Бошко Терзићи, Миле и Милош Смиљаниће, Живко Ћосовић, Обрен Перуничић, Мирко Марковић, Милија Крсмановић, Урош Тањевић, Милош Војиновић, Јово Петрић, Косто Величковић, Милован, Перо и Митар Булатовићи, Стојан Јовановић, Иван и Шћепан Шћепановићи, Јован Радовић, Радоица и Перо Драшковићи, Милосав и Теодор Пижурица, Секуле, Новица и Петар Вуковићи, Јагош, Срдан Антоније, Миливоје и Миљан Минић, Дмитар, Дамјан и Ђока Јањушевићи, Јово Радовић, Симеун Радмановић, Раде Радовић, Милисав, Јове, Бајо и Ристо Шћепановићи, Данило Величковић, Вукота Јанковић, Грујица и Машан Влаховићи; десечари: Мидо Пајовић, Тодор Ранковић, Радуле Бјелић; редови: Милија Бјелић, Јован Лазаревић, Сава и Илија Стевановићи, Новак Букилић, Јанко Јовановић, Милан и Крсто Бојић, Лука Туовић, Милош Чечовић, Јован Бећировић, Миро Бојић, Вукашин Бојић, Мијан и Петар Синђић, Гавро, Милош и Ђирко Шуковић, Вук, Јагош, Божо, Радисав и Богдан Шуковићи, Милосав и Миливоје Меденица, Милић Ћетковић, Крсто, Лакић, Радован и Периша Вујовићи, Миливоје Јекнић, Бошко Луковац, Милија Томић, Сава и Периша Драговић, Јован Луковац, Миладин Луковац, Радуле Јовановић, Радош и Милосав Шћепановић, Мијат Аџић, Мијат Вујинић, Милисав Шуковић, Радоња Дрекаловић, Бего Јанковић, Тадиша и Радосав Бојић, Томо, Мато, Томаш и Зарије Шћепановић, Вукосав Јакшић, Ристо Тошковић, Периша Илић, Милета Симоновић, Јован Тодоровић, Марко, Милутин и Бошко Ракочевићи, Раде, Млађен и Милосав Меденуца, Сава Баошић, Марко Бојић, Раде Перовић, Вуксан Бошковић, Вукосав Поповић, Милинко, Милисав и Мико Булатовићи, Шћепан Рошчанин, Милош Радојевић, Радосав Пижурица, Ђоко Булатовић, Ибро Тапаровић, Крсто Рабрен, Раде Рабрен, Ђорђије Марковић, Милија и Косто Рабрен, Крсто и Милинко Филиповић, Марко и Јагош Јакшић, Радован и Мирко Анђелић, Мидо Поповић, Мијајло Јушковић, Јован и Иван Поповићи, Петар Журић, Радуле Ђукић, Манојло Мишнић, Милосав Радовић, Лука Пандурица, Теофил Раденовић, Мирко Томовић, Новица Баковић, Марко Ракочевић, Павле Балтић.

По 44 паре: десечар Милија Војиновић.

По 40 пара: војници: Мијат Пековић, Благоје и Михаило Милошевићи, Сава Лакетић; десечари: Којадин Бојић, Нећељко Тодоровић, Мирко Обрадовић, Мирко Вуксановић, Илија Раилић, Милан Сандић, Јован Драшковић, Живко Јанкетић, Буниша Чопура; редови: Живко Перунишић, Томо Бабић, Никола Јакшић, Јован Перуничић, Милутин Јакшић, Милија Ивановић, Петар Цувер, Миливоје Старчевић, Милован и Дико Ђуковић, Ђока и Новица Обрадовић, Голуб, Стојкан и Јосиф Ђуковић, Нећељко Лалица, Миле Ласица, Перко Ненадић, Јеремије Луковић, Јојо Смиљанић, Милован Крапонијевић, Лука Палибрковић, Милован и Милан Вучинић, Вучко Терзић, Јаков Цуцара, Гавро, Тане и Вуле Бајчета, Миро Сошић, Периша, Марко и Радул Јовановић, Јован, Новела, Ново, Миљан, Јован, Пуниша, Тадиша, Милован, Нико, Новак, Туо и Илија Шћепановићи, Срдан и Видоје Драшковићи, Алекса Минић, Јоко Радовић, Ђуро и Радивоје Шћепановић, Живко, Раде Јоковић, Ђока Перишић, Јово, Драгоје, Нећељко и Божо Булатовић, Мијат Букилић, Мрдак Шћепановић, Радован Јововић, Зарија, Ћирко, Милован Машан, Милован, Милован, Стеван, Перо и Станко Враховићи, Никица Драговић, Гаврило и Милинко Ђокићи, Миро Чогура, Никола и Радуле Милошевићи, Секуле и Гаврило Машковић, Марко Лучић, Милосав, Милован и Милинко Јовановић, Мијат Букилић, Крсто и Ђорђије Бојић, Милош Мусалица, Раде Шуковић, Миливоје, Мијат, Божина, Богдан и Милутин Кљајићи, Малиша, Стеван и Мирко Ћетковић, Мијајло и Велисав Вујовић, Стојан и Илија Јекнић, Мијат Баошић, Новица Томић, Миладин Тодоровић, Милош Ћетковић, Мијајло Ћетковић, Јачко Анђелић, Бећо Новаковић, Павле Ракочевић, Божо Лакићевић, Секуле, Машан и Милосав Тошковић, Павле и Митар Рубежић, Радисав Дрљевић, Радивоје и Ристо Милошевић, Милун и Папко Поповић, Радоња Вујисић, Јоксим Баошић, Марко Шуковић, Миро и Лука Шћепановић, Радоје Перовић, Крсто Булатовић, Милош Пулевић, Владимир Чапаркапа, Милан Фуштић, Никола и Видо Грдинић, Марко Жижић, Ристо Пејовић, Васо Балтић, Милинко Драшковић, Вукосав Вуковић, Миљан Боричић, Данило Војиновић, Петар Булатовић, Миливоје Ковијанић, Радојица Дамјановић, Милош Ћировић, Миро Миљевић, Милош Пејовић, Иво Бујисић, Милисав Мимовић, Радуле Симоновић, Милан Томашевић, Живко и Мато Ракочевићи, Милија Баковић, Марко Вуковић и Петар Радовић.

По 36 пара: редов Петар Радовић;

По 30 „ десечари: Милан Ћирковић, Миле Бајчета, Новица Мијатовић, Пуниша Бојић, Тодор Драговић; редови: Дико Ивановић, Милинко Сврката, Милија Ђуковић, Новица Ћачић, Мијан и Нећељко Цвијовић, Јован Мијатовић, Васиљ Лазаревић, Радован Тешовић, Видак Леовац, Раде Чоловић, Милинко Палибрковић, Крсто и Милован Шћепановићи, Матије Булатовић, Радивоје, Михаило и Трипко Виаловићи, Божо Јанковић, Илија Мандић, Милија Драговић, Милован Машковић, Периша Милошевић, Трипко Бојић, Петар Чепић, Митар Ћетковић, Грујица и Радован Томићи, Мирко Ракочевић, Вукадин Ћетковић, Јанко Думовић, Милован Бојић, Јаков Рецић, Малиша Раковић, Петар Вучинић, Лука Радовић, Вучић Грујић, Никола Јоковић.

По 20 пара: водник Филип Дуловић; десечари: Глигор Пековић, Лазар Чогура, Вукадин Крковић; водници: Раде Медојевић, Марко Пејовић, Саво Ђорић; десечари: Јован Пејовић, Продан Цувер; редови: Крсто, Новак, и Миладин Тешо-

вићи, Јанко Пушоња, Јово Џувер, Обрен Рончевић, Илија Старчевић, Милија Раичић, Ђорђије Бошковић, Јован Луковић, Милош и Урош Ивановићи, Милинко Кркавац, Милан Марковић, Вучеко Биједић, Новак Ђорсовић, Перо Савић, Урош Зечевић, Радован Пантовић, Илија Василијевић, Гавро Тешовић, Милош Радановић, Јошо Аранитовић, Милосав Крстонијевић, Иван Василијевић, Раде и Јово Госнићи, Сава Савичић, Микица Ивановић, Јојо Јовић, Симо и Нећељко Обрадовићи, Милосав Сврката, Нећељко Јеловац, Перко Јовић, Микота Куч, Милосав Ковачевић, Павле, Муриша, Мирко, Милосав, Бећо, Миро и Радоје Јовановић, Периша и Ђуро Илинчић, Благота Марковић, Драгиша Петричић, Јово, Милош, Илија, Вукосав, Благоје Михаило, Петар, Павић, Вукић, Благоје, Перо, Новица, Сава, Вукота Радисав, и Радисав Т. Шћепановићи, Милисав Митрић, Милић и Мајо Јукићи, Дрекале Синђић, Никола Томић, Стеван Радовић, Пуниша Петричић, Саво и Илија Илинчић, Радоња Марковић, Милинко, Перо, Машан, Драгиша, Милинко, Јован, Мијајло, Миливоје, Мргуд, Петар, Муриша, Ристо, Милисав, Радун, Милија, Симо, Митар, Ђорђије, Никола, Суљо, Димитрије, Радивоје, Богдан, Петар и Перко Булатовићи, Јагош, Михаило и Миливоје Букилић, Василије Перишић, Илија Радуловић, Милош Јововић, Иван Поповић, Милета, Петко, Вукалица, Божина, Радисав, Петар, Вуко, Савеља, Пуко, Томо, Пуниша, Новак, Вукосав, Вукашин, Милија, Вучета, Милосав, Радисав, Андрија, Драгиша, М., Драгиша, Вукадин, Богдан, Милун, Милош, Милосав, Иван, Ново, Спасоје и Милован Влаховићи, Оташ, Милосав, Милан и Милош Мијатовићи, Јаков Анђелић, Максим, Спасоје, Вулета и Милош Дуловићи, Блажо, Зарија, Сава, Стеван, Милосав, Петар и Јован Пековићи' десечар Новица Пековић, редови: Сава, Станиша, Миро, Митар, Лазар, Гаврило, Вукосав, Драгиша, Милутин и Богдан Пековићи, Мијат, Милан и Ђорђије Драговићи, Лазар Пајовић, Милош и Јаков Чогура, Мрдеља и Ђорђије Рнковић, Милош Јекнић, Јован Жугић, Мијајло, Савић и Миливоје Машковићи, Арсеније, Спасоје, Божо и Богдан Милошевићи, Милун, Милутин и Благота Јовановићи, Радивоје, Радош, Радивоје, Петко и Радуле Букилић, Милија, Драгиша, Милован, Нећељко, Секуле, Ђорђије, Миливоје, Наод, Милић, Милован и Бајо Бојићи, Мишур Ракочевић, Ђуро и Томица Чепић, Јанко Војводић, Никола Шишовић, Јовица, Милош и Сава Чепићи, Миливоје Синђић, Мрдо Јушковић, Мирко Бећировић, Петар Мучалица, Нећељко Драгић, Јагош Шишовић, Јовица Драгић, Мијајло и Мирко Драгић, Мијајло, Милија и Никола Лакетити, Мидур и Гаврило Крковићи, Блажо Маријановић, Радисав и Радуле Ћетковићи, Милета и Ђорђије Кујовићи, Вукосав Јекнић, Радуле и Миливоје Вуксановић, Спасоје Ракочевић, Нећељко Баошић, Симо и Пуниша Поповићи, Раде Вуксановић, Ђорђије, Ђоко, Милош, Л. Матије Луковци, Милија, Стеван и Радојица Томићи, Раде Стојановић, Милија, Мијајло и Драгиша Чолевићи, Симо, Петар, Ђорђије, Мијат, Милован и Јован Рнковићи, Лука Тодоровић, Марко, Гаврило и Секуле Луковци, Радуле и Вукале Мујовићи, Милан Чогура, Милан Бојић, Ђуро Ћетковић, Периша Машковић, Митар Шуковић, Ђоле Ћетковић, Пуниша Дожић, Милош Булатовић, Милош Јанкетић, Богдан Новаковић, Грујица Мировић, Сава Рабрен, Миливоје Раковић, Малин Ћосовић, Данило Шпањевић, Стеван и Јеврем Попадићи, Радоје Медојевић, Радуле Рабрен, Драго Медојевић, Нећељко Видаковић, Обрад и Спасоје Шћепановићи, Милисав Влаховић, Милован Вучинић, Милош Барић, Миро и Новак Крговићи, Јован Дробњак, Саво и Аврам Зиндовић, Милутин, Раде и Радивоје Бошковићи, Радоица Ракочевић, Јован и Ђоле Мрвићи, Милосав Филиповић, Милан Марковић, Миливоје Марковић, Мирко Палевић, Раде Вуковић, Милош Радевић, Томица Гарић, Јован Радојевић, Танасије Карацић, Мато Марковић, Саво Вуковић, Јагош, Вукадин, Благоје и Миливоје Бошковићи, Јанко Горчиновић, Радован Симовић, Миле Вујисић, Периша Чобељић, Лазар Влаховић, Новак Баковић, Милија, Илија, Крсто, Милинко и Јован Ракочевићи, Илија Марић, Милан и Радуле Вуковић, Милован Палевић, Димитрије Влаховић, Петко и Перош Илинчићи, Иван, Гавро и Ниша Мареновић, Сава, Радош, Драгиша, Пуниша, Милинко, Павић, Благота, Марко, Радоица и Радосав, Булатовићи, Јован Димитрије, Вуко, Голуб, Милан и Лазар Дуловићи; Лазар, Ратко и Васиљ Зиндовићи, Коста и Митар Пајовићи, Илија Росић, Миливоје Живковић, Никола Живковић, Бајо Марковић, Крсто, Драгиша, Божо и Мато Вуксановићи, Савић Ракочевић, Пуниша и Раде Тодоровићи, Мишур и Секуле Булатовићи, Марко Луковац, Милија Кујовић, Стеван Кикојевић, Новак Мујовић, Новица Марковић, Милија Росић, Милован Балтић, Максим Медојевић, Радован Марковић, Саво Рабрен, Тодор Вујичић, Илија, Дмитар, Стеван и Станиша Ђуровићи, Мило Аџић, Мирко Радојевић, Мишур Ковијанић. — Свима племенитим прилагачима Гл. Одбор најтоплије благодари.

Службени огласи

Оглас. Сагласно ријешењу Обласног Суда, од данас, број доњи, донесеног прописима чл. 18. Правила Подгоричке Банке, овим се публикује, да је д-р Јован Кујачић, који сада живи у Краљевини Србији, изгубио 57 оригиналних акција Подгоричке Банке, од којих су 23 под бројевима: 449, 733/5, 3336/40, 3365/74, 4449 и 4733/5 заведене на име Марице Кујачић; 22 под бројевима: 1220/9, 2630, 2648 и 5220/9 на име Мирка Кујачића; 5 под бројевима: 1016/19 и 3119 на име Вјере Кујачић; 2 под бројевима: 2665 и 2671 на име Олге Кујачић, и 5 под бројевима: 1778, 2606, 2840, 3048 и 5778 на име Сава Вујовића са Данилова Града, које су пријешле у влаштину Кујачићу.

Онај, у чијим се рукама поменуте акције данас налазе, позива се, да их предадне Суду, најдаље за два мјесеца дана, рачунајући од дана публикације овог огласа, јер ће се у противном прогласити неважећим, а Кујачићу издати дупликат истих.

Новчаним заводима се ставља до знања, да цитираним акцијама не чини какве издатке, јер би се исти сматрали неважећим према Подгоричкој Банци.

Број 611. VII—1915—20.

Подгорица, 1. јуна 1915 г.

— Краљ. Обласни Суд —
за предсједника — судија,
П. А. Пејановић.

(бр. 205, 3,3)

Објава. На основу § 59. Закона о судском поступку у крив. дјелима, у вези са чл. 24. Уредбе о управним властима у новооослобођеним областима, ставља се до знања заинтересованим сљедеће:

дана 25. маја т. год., нађен је непознати мушки љеш у ријеку Љешницу — општину Лозанску — Брзавско капетанство. Судско-љекарском абдукцијом на лице мјеста од 26. истог мјесеца утврђено је:

да је љеш у воду од прије 1—2 мјесеца;

да је смрт наступила усљед убиства пушком мартинком. Куршум је погодио на десној страни лица испод саме јагодице у горњу вилицу, а изашао на лијеву страну лица, те разнио горњу и доњу вилицу и сломио јабучну кост. Убијен је из непосредне близине, па онда бачен у воду, гдје и смрт наступила;

да је убивени муслиманин, стар 20—30 година, средњег раста, сушац.

Од одијела је нађено: кошуља од бијелог фабричког платна и чакшире од арнаутског танког бијелог сукна, на докољеницама неколико пари сељачких копача; трагова од гајтана није било. По причању мјесних сељака овакво одијело носе сељаци Пећског, Ђаковичког или Рожајског краја.

Моли се сваки, ко би имао ма што доставити о погинулом, да би усмено или писмено с потписом свога имена извијестио ово капетанство као исљедну власт.

К Броју 2624. 46—1915. Брзав. Капетанство 14. јуна 1915., Лозна. (1,3)

Дјеловођа и писар, Капетан,
Шпиро Марковић. *Шпиро Н. Радовић.*

Приватни огласи

Приликом парастоса држаног 24. јан. 1915 год. у Саборној цркви у Никшићу студентима: † **Крсту Поповићу, † Чедомиру Павићу, † Михаилу Раичковићу, † Николи Ђуровићу, † Михаилу Ђуровићу** и † **Мирчети Пешићу,** који у светој борби за ослобођење и уједињење Српског народа своје животе положише — скупљено је добротом појединаца према списку 360 перпера.

Приложише по перп. 30: А. Радовић; по 20: Њ. Пр. Епископ Кирил, Ј. Голијанин; по 15: М. Томашевић; по 10: М. Буквић, М. Церовић, М. Рњез, Вл. Томашевић, Др. Голијанин, Р. Настић, М. Шобајић, М. Вујачић, К. Каваја, И. Брајовић; по 8: М. Жарић; по 5: Д. Лукић, П. Шобајић, П. Космајац, Ф. Кареш, В. Дамјановић, К. Љешевић, Ј. Жугић, М. Беговић, Ш. Кустудић, М. Михаиловић, И. Беатовић, Р. Лубурић, Ј. Мијушковић, Ш. Лаковић, М. Јокановић, Ј. Велимировић, М. Поповић, Љ. Вукмировић, П. Вукотић, П. Церовић, Д. Николић, С. Гарчевић, Р. Радовић, П. Радовић, Б. Бојовић, Н. Драговић, Р. Ивановић; по 4: С. Весковић, Н. Радовић, Ј. Терзић; по 3: Р. Ђурић, циквина; по 2: Л. Њуњић, Б. Крунић, Н. Дарић, М. Поповић, М. Врбица, Н. Мартиновић, Л. Поповић.

Пошто до данас скупљачи нијесу на јавност објављивали списак прилагача, то је образован Одбор, да списак приложеника објави и да новац употријеби на уписивање почвших студената за добротвора појединих хуманих установа.

Како су улогом од 100 перп. поч. студенти уписани за добротвора *„Фонда сиромашних гимназијалаца никшићске гимназије“*, то је Одбор одлучио, да их упише и за добротвора *„Фонда сиромашних студената на Универзитету у Београду“*. Како Фонд сада не ради то је сума од перп. 226 и 60 пара, као остатак од скупљеног новца уложена код Кредитне Банке у Никшићу на име Фонда с примједбом, да он има само право подићи тај новац, а о уложеној суми Одбор је једном картом извијестио Фонд.

Интереса на новац до 1. јуна 1915 год.
било је .. .. П. 3 и 10 пр.
Од скупљеног новца расходовано
је за парастос и преписку П. 20 „ 40 „
За књижицу .. .. П. 1 „ 10 „
За штампање ове објаве .. П. 14 „ — „

Ако случајно неком од приложеника није објављен прилог, моли се, да се пријави скупљачу прилога госп. Д. Лукићу, да му накнадно Одбор прилог објави.

Одбор г. г. прилагачима најтоплије захваљује на одзиву.

Привремени Одбор: **Петар Космајац,** ст. техн., **Радомир Ивановић,** ст. фил., **Бошко Бојовић,** ст. техн., **Душан Лукић,** ст. фил. (бр. 211, 1,1)

Мој син **Никола Јованов Боричић,** ђак VI разреда гимназије у Јагодини, посљедњи пут се јавио својој породици неколико дана пред објавом рата са Аустријом. Од тада о њему ништа позитивно незнам. Како сам приватно обавијештен, да је као комита на Дунаву погинуо, то молим свакога ко би о његовој смрти или садањем пребивању ма што знао, да ме извијести на адресу:

(бр. 217, 1,2) **Јован П. Боричић,** Лијева Ријека.

ПРЕПОРУЧУЈЕ СЕ ХОТЕЛ

Извјештавају се поштовани путници, који из Црне Горе пролазе кроз Пећ за Србију и обратно, као и поштовано грађанство вароши Пећи и Ђаковице, да сам напустио хотелску радњу у старом хотел „Европи“ а отворио у Пећи нови и модерни

хотел „САРАЈЕВО“

у згради преко пута Обласне Управе.

Хотел је удобан за преноћиште путника, са чистим постељним стварима; брзом и уљудном послугом, и располаже са одличном кухином и природним домаћим и страним пићем. (бр. 212, 1,3)

Пећ, 6. јуна 1915.

Препоручује се и моли за посјету,
Никола Барзут, — хотелијер.

КУЋА ПОД ОФИТ до болнице Данило I. издаје се одмах. За цијену упитати **Панта Поповића,** Кат. улица бр. 16. (бр. 215, 1,2)

ПОМЕН

У недјељу *5. јула* даваћу четрдестодневни помен на новом гробљу у 10 сати прије подне, моме непрежаљеном супругу

† ИЛИЈИ ВИЦКОВИЋУ

о чему извјештавам кумове, пријатеље и познанике, да присуствују овом тужном помену.

Вјечно ожалошћена
(бр. 224, 1,2) **Љубица уд. Вицковић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском великог бола, који нас задеси смрћу нашега предрагог јединца сина

† ЗАРИЈЕ

који на 28. априла ове год. у Павковићима испусти своју млађану душу.

Сматрамо за свету дужност овим путем изјавити доживотну благодарност Павковићима, нарочито Павићевићима, који са г. г. капетаном Војводићем и предсједником општине Павићевићем похиташе, нашега драгога Зарију ожалише и до вјечне му куће на Ждребанику испратише.

Особита хвала Вражегрмцима, Мартинићима, Данилограђанима и браћи Петрушиновићима, који покојника братски ожалише.

Најтоплија хвала г. г.: јеромонаху Поповићу, члану великог Војног Суда ком. Агици Лакићу, народном посланику Мату Павићевићу, секретару Вулетићу, писару Јовићевићу, доктору Пери на искреном заузимању око покојника; писарима: Бобичићу, Стојковићу, Павићевићу; врш. дуж. управника Ђурановићу; телеграфистима: Ђуровићу, Калуђеровићу и Петру Павићевићу.

Вјечита хвала госп. Милутину Павличићу, који се са покојником дирљивим говором опрости.

Нека је хвала свима онима, који ма којим путем изјавише саучешћа у нашој жалости.

Ждребаник, 10. јуна 1915. (бр. 204, 1,1)

У име породице ожалошћени: отац **Перко Павличић,** привремени писар капетанског суда.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти мога никад непрежаљеног оца

† БОГДАНА М. ЂУРОВИЋА

— официра у пенсији —

који се пресели у вјечност 18. новембра 1914 год. послије дугог и тешког боловања, у 70-тој години свога живота.

Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити своју најтоплију благодарност: свештенику Михаилу Чобељићу, који над покојником опијело изврши по хришћанском обреду.

Нека је доживотна хвала мојим кумовима, пријатељима и познаницима.

Дубока хвала г. г. командиру Максиму Павићевићу с рођацима, капетану Јовану Војводићу са Слапљанима, Рсојевићима, Лалевићима, Фручанима и Богићевићима, који на глас покојникове смрти у великом броју похиташе и покојника братски ожалише и до вјечне куће испратише.

Особито хвала команданту друге дивизије госп. командиру Милошу Радовићу, заступнику команданта Бјелопавлићске бригаде г. командиру Богићу Радовићу и алај-барјактару Марку Поповићу.

Срдачна хвала команданту Петрушинског баталиона г. командиру Стеву Бошковићу, командиру Јевту Ненезићу и капетану Илији Павићевићу, који ми лично саучешће изјавише.

Понаособ хвала капетану Милошу Бошковићу и јеромонаху Теофилу Поповићу на телеграфском саучешћу.

Хвала мојим колегама г. г. поручицима: Јовану Бошковићу, Блажу Шарановићу, Петру Шалетићу, Крсту Ђуровићу, Мирку Вујадиновићу и Стевану Џанкићу; официрима: Илији Поповићу, Јокици Ђуровићу, Михаилу Батрићевићу и Пуниши Ђуровићу; писару обласног суда Јокици Поповићу на њиховим личним саучешћима.

Вјечито сам захвалан учитељу г. Јовану Пешићу, који се са покојником дирљивим говором опрости и тим ме је у велико задужио.

Нека је хвала војницима Петрушинског баталиона, који ми лично и преко својих претпостављених старјешина изјавише искрена саучешћа и тим бол моје душе ублажише.

Још једанпут нек је хвала свима и свакоме, који ми ма којим путем изјавише саучешћа у овој големој тузи.

Велета—Бјелопавлићи, 10. јануара 1915 год.

У име ожалошћене породице
(бр. 225, 1,1) син поручик **Душан Ђуровић.**

† НОВАК Т. ДРАГОВИЋ

— капетан Мартинићско-Брајовићски —

који се пресели у најљепшем цвијету живота у 30 својој години 28 фебруара 1915. — Поводом тога изјављујемо дубоку благодарност: *Њ. В. Краљу и Њ. В. Краљици Милени,* на њиховом топлом саучешћу, те тиме нашу тугу ублажише.

Благодаримо министрима: Вулетићу и Церовићу, који нам онако дирљиво телеграфски учествоваше, као и обласним управитељима и обласним судовима са особљем и другом чиновништву;

Благодарни смо: бригадирима, командирима, капетанима, поручицима, потпоручицима, као и војницима на њихова телеграфска и писмена саучешћа, свима нека је вјечита хвала.

Искрена хвала многобројним Бјелопавлићским, Катунским и Пиперским покајницама и другим са њиховим старјешинама, те нашег покојника искрено ожалише и испратише до вјечне му куће.

Хвала свештеницима: Велашевићу и Вуковићу на одржаном опијелу и спроводу, као и учитељима школе Даниловградске са ђацима, те онако увеличаше спровод.

Нека је хвала Божу Милатовићу, писару капетаније, који се опрости са покојником пред кућу покојникову онако дирљиво.

Благодаримо: Лазару Чобељићу учитељу на одржаном говору, приликом уласка у варош; на саучешћу грађанства Данилова града, те на угледни начин опратише покојника до вјечне му куће.

Благодаримо капетану и заступнику предсједника општине Данилова града Бошку Лакићу, који се на братски начин онако лијепо опрости са својим другом на гробу.

Дугујемо неисказану благодарност свакоме ко учествова, било присуством, било телеграфски или писмено, те у велико толика саучешћа тугу нам ублажише.

Ђурилац, 1. јуна 1915.

До гроба ожалошћени: супруга удова **Јована;** синчић **Војислав**; шћери: **Маргита** и **Стане;** мајка **Марица;** браћа: **Радован, Божо, Бошко, Лука** и **Павле;** сестре: **Мируна** и **Милена** — **Драговићи** са осталом родбином. (бр. 209, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег милог и непрежаљеног супруга, односно сина, брата и оца

† ЈОВАНА Ш. МРКИЋА

који се пресели у вјечност, на трагичан начин 28. маја тек. год., послије врло кратког боловања добивеног вршећи војничку дужност као стражар при овдашњем Војном Слагалишту, у 35 години свога живота.

Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити нашу вјечиту благодарност г. г. љекарима: Стеву Огњеновићу и Станку Матановићу, који не жалише труда, само да нам милог покојника од смрти избаве.

Такође смо вјечито захвални: г. кап. Милошу Бошковићу, који лично спроводу учествова, као и г. поруч. Мргуду Вујовићу и друговима покојниковим, који често пута посјећиваху болесника и распитиваху се о његовом здрављу.

Исто тако вјечита хвала Цетињском грађанству, које спроводу учествова и свима и свакоме, ко нам ма којим путем изјави своје саучешће и тиме нам у неколико жалост и тугу ублажи.

Цетиње, 21. јуна 1915.

Ожалошћени: супруга **Анђа**: мајка **Ђака;** браћа: **Крсто** и **Новак**; сестре: **Милосава, Стана, Велика** и **Пека**; шћери: **Љубица** и **Даница** и остала родбина. (бр. 216, 1,1)

Са великом тугом извјештавамо нашу својту, пријатеље и познанике, да се наш супруг, односно отац и брат, стриц и ђевер

† НИКО В. ЗАМБЕЛИЋ

преселио у вјечност 15.-тог маја, послије кратког боловања у 78 години марљивог живота. — Лако се од нас раставио, јер као трудољубив домаћин, искрен пријатељ, вриједан брат и пријатан познаник, није трпио болова и само је једним душевљеним болом удаљених синова пошао Богу на истину.

Нека је вјечита хвала гос. Д-р Нешку Радовићу, овдашњем шефу војничке болнице, који је неуморно радио да га барем привремено отргне из чељусти смрти. Хвала пречасној господи свештеницима: Лазу Радоњићу из Мајина и Нећељку Светковићу из Паштровића, који из почасти судјеловаху опијелу.

Хвала нека свијем пријатељима из Будве и Паштровића, који нам лично или ма којим начином указаше своје саучешће. — Дао Бог да ми свима у добро повратимо.

Ева Замбелић рођ. **Греговић** — удова; **Вуко** и **Марко** — синови; **Ђуро Замбелић** брат; **Саво** и **Раде** – синовци; **Калиста Замбелић** рођ. **Ђурановић, Анђелија Замбелић** рођ. **Греговић** — невјесте. (бр. 220, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног мужа, односно оца

† Раша Јошова Пејовића

— државног мјерача на Плавници —

који се, послије кратке болести, у 85 години живота, а у 48 години државне службе, пресели у вјечност 15. јуна о. г., сматрамо за дужност изјавити нашу дубоку благодарност г. г.: попу Шпиру Радичевићу, Душану Пламенцу, упр. царинарнице на Плавници; Вучинићу, шефу полиције на Плавници и свему царинском особљу на Плавници, који су нам особиту пажњу и саучешће показали у покојниковој болести, смрти и спроводу.

Хвала г. Васу Поповићу, који се кратким говором опростио с нашим покојником.

Особита хвала Бериславчанима и Шушуњанима, који су покојника братски оплакали и испратили до Плавнице.

Нарочита хвала грађанству вароши Ријеке и браћи Цеклињанима, који тужни спровод прихватише, покојника ожалише и испратише на Ријечки Град, гдје је покојник сахрањен у породичном гробу.

Још једном нека је свијема наша доживотна благодарност.

Ријека, 23. јуна 1915.

Ожалошћени: супруга **Горде**; кћери: **Ивана** и **Стане.** (бр. 223, 1,1)

Издање и Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије